

GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY

PR.LE.026.4.2020

Warszawa, dnia 07 maja 2020

Pan

Stanisław Trociuk

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 kwietnia 2020 r., znak: VII.565.40.2020.MAW – dotyczące prośby o przedstawienie wyjaśnień w sprawie nałożenia przez organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej kary decyzją administracyjną na 18-letniego ucznia po przekazaniu przez policję informacji o stwierdzeniu, że wjechał on rowerem na bulwary nadrzeczne – uprzejmie informuję, że z uwagi na to, iż wystąpienie odnosi się do doniesień medialnych, trudno się Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu odnieść do przedstawionej w nim sprawy.

Zgodnie z art. 48a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.) kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 tego artykułu wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, państwowy powiatowy inspektor sanitarny i państwowy graniczny inspektor sanitarny. Zatem odwołanie od takiej decyzji według art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59, z późn. zm.) wnosi się do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, z czego strona niezgadzająca się z nałożeniem kary może skorzystać. Do organu odwoławczego należy ocena, czy organ pierwszej instancji zasadnie nałożył karę pieniężną oraz, czy przestrzegał przepisów postępowania administracyjnego przy jej nakładaniu, a następnie do sądu administracyjnego, jeżeli strona skorzystała z tej możliwości. Uzasadnieniem zastosowania przez ustawodawcę rozwiązania w postaci sankcji administracyjnoprawnych jest zapewnienie organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej efektywnego wykonywania jej ustawowych kompetencji i zadań oraz efektywnej realizacji powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności w stanie epidemii. Organ wydający decyzję o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej powinien jednak mieć na względzie i stosować dyrektywy wymiary kary określone w art. 189a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695).

Odnosząc się do kwestii odstąpienia od zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, niezależnie od przesłanek określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, należy nadmienić, że od dnia 18 kwietnia 2020 r. została wprowadzona możliwość odstąpienia od zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wyrażonej w art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, oraz kilku innych zasad stosowanych w tym postępowaniu. Zgodnie z art. 15zzzzzn ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w szczególności, gdy urząd administracji obsługujący organ administracji publicznej wykonuje zadania w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, organ administracji publicznej: może odstąpić od zasady określonej w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, także w przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się swego prawa; może zapewnić stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, z późn. zm.), lub inny adres elektroniczny wskazany przez stronę; może przeprowadzić czynność w toku postępowania wymagającego zgodnie z przepisami prawa osobistego stawiennictwa, również przez udostępnienie przez stronę lub innego uczestnika postępowania swojego wizerunku w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, o ile przemawia za tym interes strony, a organ prowadzący postępowanie wyraził na to zgodę. Zastosowanie powyższych odstępień i możliwości jest fakultatywne i zależy od uznania organu administracji publicznej rozstrzygającego w danym stanie faktycznym sprawę załatwianą w drodze decyzji administracyjnej, od której przysługuje odwołanie w administracyjnym toku instancji, a następnie skarga i skarga kasacyjna do sądu administracyjnego z powodu jej niezgodności z prawem.

Z poważaniem

z up. Głównego Inspektora Sanitarnego
Izabela Kucharska
Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego

/dokument podpisany elektronicznie/